

ningen, der typisk har været i eksil i mange år, skal endvidere forberedes på de vanskeligheder, der erfaringsmæssigt er ved at falde til i oprindelseslandet som følge af udviklingen i oprindelseslandet siden flugten og flygtningens egen udvikling i Danmark. Herudover skal der rådgives om støttemuligheder efter loven, konsekvenser med hensyn til flygtningens opholdstilladelse i Danmark, muligheden for at få billetter gennem den internationale organisation IOM mv.

Den enkelte kommune vil typisk ikke have de oplysninger og internationale kontakter, der er nødvendig for en sådan rådgivning og vejledning, og derfor forudsættes det, at denne rådgivning og vejledning fortsat varetages af Dansk Flygtningehjælp.

Udgiften til denne rådgivning og vejledning afhænger af, hvor mange der henvender sig. Med det nuværende aktivitetsniveau bruger Dansk Flygtningehjælp ca. 1½ årsværk, hvilket sammen med driftsudgifter ved arbejdet i øvrigt skønsmæssigt udgør ca. 500.000 kr. årligt.

Det skal bemærkes, at antallet af ansøgninger, forespørgsler mv. på årsbasis er langt højere end de ca. 100 flygtninge, der skønnes at få repatrieringshjælp. Udover den direkte klientrådgivning herunder tolkebistand, er der i Flygtningehjælpen et resourceforbrug til rådgivning og vejledning til kommuner, samt til samarbejdet med Direktoratet for Udlændinge omkring de fornødne papirer i forbindelse med repatriering.

Personkreds.

Ordningen foreslås at omfatte samme gruppe personer, som i dag er omfattet af den gældende ordning, dvs. samme grupper af udlændinge, som er nævnt i bistandslovens § 134 a.

Det drejer sig om udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens

- a) §§ 7 og 8
- b) § 9, stk. 2, nr. 2,
- c) § 9, stk. 2, nr. 4, i umiddelbar forlængelse af en opholdstilladelse efter § 9, stk. 2, nr. 2,
- d) § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er meddelt til en asylsøgende udlænding,
- e) § 9, stk. 1, nr. 2 – 4, som følge af tilknytning til en af de ovenfor nævnte personer,
- f) § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er givet til personer over 18 år, hvis fader eller moder har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 8, og
- g) § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er meddelt en ægtefælle til eller et barn af en person med opholdstilladelse, som nævnt i nr. b og c,

- h) § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er givet som følge af tilknytning til en mindreårig asylsøgende udlænding, som har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4.

Når der er tale om familiesammenførte udlændinge, dvs. udlændinge nævnt i nr. e, f, g og h, forudsættes det, at opholdstilladelsen er givet på grund af tilknytning til en person med opholdstilladelse efter udlændingeloven som nævnt i nr. a – d, og at udlændingen vender tilbage til oprindelseslandet sammen med denne.

Statsløse, der i øvrigt opfylder de nævnte betingelser, har samme ret ved bosættelse i et land, hvor de tidligere har boet.

Hvis de pågældende har fået dansk statsborgerskab, omfattes de ikke af ordningen. De pågældende må i lighed med andre danske statsborgere henvises til at søge hjælp til flytning efter bistandslovens § 47, stk. 3. Hvis fx en flygtning er gift med en dansk statsborger, kan der ikke til den danske statsborger ydes hjælp efter ordningen. Dette vil også gælde eventuelle børn, der er blevet danske statsborgere.

Støtte til repatrieringsprogrammer gennem UNHCR m.fl.

Den individuelle støtte til repatriering vil for nogle landes vedkommende kunne ses i sammenhæng med mulighederne for en dansk bistand til lande, hvortil repatrieringen finder sted. Danida har således gennem flere år støttet forskellige repatrieringsprogrammer tilrettelagt af FN's flygtningehøjkommissær (UNHCR), International Organization for Migration (IOM) og andre hjælpeorganisationer.

Over de multilaterale bistandsmidler ydes der hvert år 30-40 mill. kr til internationale programmer for flygtninge, som ønsker frivilligt at vende tilbage fra asyl, oftest i et udviklingsland, til deres hjemland. Bidragene er især gået til UNHCR's repatrieringsprogrammer for sydafrikanske, mozambiquiske, mellemamerikanske, vietnamesiske, afghanske og cambodianske flygtninge. Gennem disse programmer gives der støtte til hjemrejse samt til bistand i forbindelse med hjemkomsten, ofte kombineret på forskellig vis med støtte til den tilbagevendende selv, til de tilbagevendende flygtningegrupper generelt eller til de modtagende lokalsamfund.

Endvidere ydes der hvert år dansk støtte på over 100 mill. kr. gennem UNHCR, Røde Kors og andre organisationer til bredere aktiviteter, der i vid udstrækning også omfatter repatriering.